

Гатанка.

Отъ когато съществувамъ
 Отъ когато свѣтъ свѣтувамъ,
 Всѣкога съмъ билъ
 Красенъ, хубавъ, милъ.
 Бузички азъ имамъ ясни,
 Вити рогчета прѣкрасни,
 И на свода синъ
 Царъ съмъ азъ единъ.
 Слънцето щомъ вечеръ заjde,
 Мѣсто моятъ редъ си найде.
 И прѣзъ цѣла нощъ
 Имамъ царска мощъ!
 Менъ властѣта ми е голѣма:
 Горѣ тамъ подобна нѣма,
 А народътъ мой
 Нѣма четъ, ни брой!

Л. Бобевски.

